
Tyrolské elegie (úryvky)

Sviš, měsíčku, polehoučku
skrz ten hustý mrak,
jakpak se ti Brixen líbí? –
Neškared' se tak!

Nepospíchej, pozastav se,
nechoď ještě spat:
abych s tebou jen chvilinku mohl
diškurýrovat. (...)

Jsem já z kraje muzikantů
na pozoun jsem hrál,
a ten pořád ty vídeňské pány
ze sna burcoval.

By se po svých těžkých prácech
hodně vyspalí,
jednou v noci kočár policajtů
pro mne poslali.

Dvě hodiny po půlnoci –
když na třetí šlo,
tu mi dával žandarm u postele
šťastné dobrýtro. (...)

Občan zvyklý na pořádek –
bylo to v prosinci –
především jsem si obul punčochy
v slavné asistenci.

Pak jsem teprv četl psaní –
však ho tuhle mám –
rozumíš-li oufendní němčině,
přečti si ho sám.

Bach mi píše jako doktor,
že mi nesvědčí
v Čechách zdraví, že prej potřebuju
změnu pověření.

Že je v Čechách tuze dušno,
horké výpary,
mnoho smradu po té oktrojírce,
holé nezdraví.

Že on tedy schválně pro mne
kočár sem poslal,
abych se hned na státní outraty
na cestu vydal.

A žandarmům že nařídil,
at mne hodně nutí,
kdybych nechtěl ze skromnosti
přjmout jeho nabídnutí. (...)

Ó měsíčku, však ty ženské
dobře znáš a víš,
jaký s nimi člověk na tom světě
často mívá kříž!

Takés mnohého loučení
tajným svědkem byl,
ty znáš líp než každý novelista
hořkost těchto chvil.

Matka, žena, sestra, dcerka –
malá Zdenčinka,
stály okolo mne v tichém pláči:
hořká chvilinka!

Já jsem sice starý kozák,
v půtkách tužený:
tenkrát jsem měl trochu těsná prsa
a zrak zkalený.

Vtisknul jsem však poděbradku
sílně do čela,
aby se těm policajtům slza
nezablyštěla.

Neb ti všichni blíže dveří
posud stáli stráž,
aby měla tato smutná scéna
císařskou štafáž! (...)

diškuryrovat rozmlouvat

žandarm četník

Bach Alexander Bach, rakouský státník

oktrojárka oktrojovaná (vnucená) ústava z r. 1849

novelista autor novel (delších povídek)

poděbradka kulatá čepice lemovaná kožešinou

štafáž součást pozadí nějaké scény